

PIXI UDGAVE

INKLUSION AF TRANSKØNNEDE, INTERKØNNEDE OG NON-BINÆRE I IDRÆTTEN

Formål

DIF ønsker at gøre det lettere for personer med kønsidentitetsforhold at blive en del af det organiserede idrætsfællesskab. DIF vil hjælpe specialforbundene og idrætsforeningerne til at definere de bedste muligheder for inklusion.

For transkønnede, interkønnede og non-binære atleter er der på nuværende tidspunkt ikke nogen entydig holdning eller regelsæt for deres deltagelse i dansk idræt. IOC og de internationale specialforbund har anbefalinger, der omhandler de numerisk få voksne eliteatleters deltagelse i internationale konkurrencer, men for den brede befolkning (børn, unge og voksne motionister) er der ikke et regelsæt.

Denne pixiudgave er et udtræk af de væsentligste pointer fra rapporten "Inklusion af transkønnede, interkønnede og non-binære i idrætten". Formålet er derfor på overskuelig og lettilgængelig vis at præsentere de konkrete råd og anbefalinger fra DIF. Formatet betyder at de uddybende og nuancerede betragtninger ikke medtages her

Baggrund

Gennem de seneste år er der sket en større synliggørelse af forskellige kønsidentiteter i samfundet. Det er sket i takt med, at der er kommet mulighed for juridisk kønsskifte, udredning og behandling i sundhedsvæsenet. Hospitaler oplever kraftig stigning i henvendelser fra personer, der ønsker at bekræfte deres køn gennem det offentlige sygehusvæsens hjælp. I idrætten møder man derfor også i stigende grad personer med kønsidentitetsforhold som ønsker at være med, men som giver nogle dilemmaer for idrætten at forholde sig til.

Dilemmaer om kønsidentitet

Dilemmaer om kønsidentitet opstår når tre af idrættens grundlæggende værdier skal tilgodeses på en gang. De tre værdier er:

- Inklusion – Idræt skal være for alle
- Lige konkurrence – fairplay og en uforudsigelig konkurrence

- Sikkerhed – idræt skal være sikkert at dyrke

Hvordan kan man både ønske, at alle er med og samtidig regulere hvem der har adgang til at deltage i konkurrencer? Skal der være begrænset adgang på bekostning af lige og retfærdig konkurrence – eller omvendt?

Hvordan kan man i forlængelse heraf forene at alle kan deltage, med en sikkerhedsmæssig forsvarlig afvikling, hvor ingen lider unødigt skade? Kan idrætten leve med, at sikkerhed kun er anden prioritet, fordi alle skal have lov at deltage, hvor de ønsker?

7 Råd fra DIF

DIF kommer ikke med én anbefaling, der overordnet anbefaler den ene vægtning frem for den anden. Det vil blive for simpelt og unuanceret til at tjene interesserne hos både idrætten og inklusionen af transkønnede, interkønnede og non-binære. Det er endvidere i tråd med IOC, der overlader det til de internationale forbund, at fastsætte de specifikke regler for deres idræt og mesterskaber, for derved at tilgodese nuancerne idrætterne imellem.

SIDE 2 AF 4

Råd nummer 1: Tag stilling

Det første råd fra DIF til forbundene er, at de skal være proaktive og tage stilling til dilemmaerne omkring kønsidentitetsforhold. Uanset om forbundet hælder til det ene eller det andet synspunkt, så er det vigtigt, at forbundet forholder sig til problemstillingen. Der er samtidig en enestående mulighed for specialforbundene til at fremme mangfoldighed i forbundets idrætter og vise sig frem som et progressivt og moderne specialforbund, der går forrest og efterlever værdierne om inklusion.

Råd nummer 2: Afdæk hvor kønnet jeres idræt er

Hvis det spiller en stor rolle, om man er stærk, hurtig, udholdende og har særlige kropslige forudsætninger, så er idrætten typisk meget kønsafhængig. I de tilfælde kan det give mening ud fra et ønske om lige konkurrence at have regler for deltagelse, fordi man vil sikre en uforudsigelig konkurrence og dermed beskytte konkurrencen for de biologisk fødte kvinder. Spiller det derimod en mindre rolle, om deltageren har særlige fysiske forudsætninger, er det en mindre kønsafhængig idræt, hvorfor inklusion bør være den afgørende værdi.

Råd nummer 3: De mandlige rækker skal være åbne for alle

I herreidrætten vil de fysiske forudsætninger hos transpersoner, interkønnede og non-binære ikke skabe samme konkurrencemæssige fordele, der udfordrer idrættens ønske om en lige konkurrence, der er uforudsigelig. Det er derfor DIF's anbefaling, at man tillader idræt for alle og er inkluderende i sin tilgang, når det drejer sig om at deltage i idrætsbegivenheder, hvor det i øvrigt er mænd, der deltager.

Råd nummer 4: I Bredde- og motionsidrætten bør inklusion være tungtvejende

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK

SIDE 3 AF 4

DIF anbefaler at breddeidrætten er inkluderende og mangfoldig. Man skal ikke begrænse eller udelukke mennesker fra at dyrke idræt på bredde- og motionsniveau. I de bredde- og motionsidrætter der foregår uden særlige konkurrencer, er der et andet primært fokus på fx sundhed, velvære, æstetik, naturoplevelser og rekreativ fritid. Her bør der som udgangspunkt være fri adgang til, at alle kan deltage, uden der skal opdeles i køn.

DIF opfordrer idrætter, der har en stærk konkurrence identitet blandt breddeudøvere, til at arbejde med at udvikle idrætstilbud, hvor alle kan være med i en konkurrence alligevel.

Råd nummer 5: Blandt børn og unge bør inklusion være tungtvejende

Mange børn, der har variationer i deres kønsidentitet, vil bare gerne dyrke idræt sammen med og som deres jævnaldrende. Det er vigtigt, at foreningsidrætten også kan rumme dem og sørge for, at de også får en god idrætsoplevelse.

For unge der oplever en følelse af ubehag, når deres krop, CPR-nummer eller fremtræden ikke stemmer overens med deres kønsforståelse, kan idrætten være med til at skabe et rum, hvor man kan være som man har lyst.

De gode motionsvaner indlæres tidligt, og derfor bør DIF-idrættens tilbud til børn og unge være tilpasset, så inklusionen vejer tungest. I nogle idrætter kan man endvidere gå skridtet videre og spørge nysgerrigt, hvorfor der overhovedet foregår en kønsopdeling? I mange mindre børneidrætter er kønsopdeling slet ikke en mulighed, da der ikke er "nok" børn under 12 år til, at man kan lave en meningsfuld opdeling.

Råd nummer 6: Udarbejd en inkluderende politik, kultur og sprog i idrætten

En inkluderende politik og strategi har potentiale til at invitere og opfordre flere til at deltage i idrætten frem for at føle sig marginaliserede eller uvelkomne. Når vi agerer mere inkluderende og tolerant, giver vi plads til flere i idrættens fællesskaber. Der handler derfor ikke om at "tage noget" fra nogen, men om at "give plads" til, at flere kan være med i vores fællesskaber. Det handler også om at sætte grænser for sprogbrug og skabe inkluderende faciliteter og omklædningsmuligheder, hvor alle trygt kan være.

Råd nummer 7: I Kvindernes eliteidræt bør lige konkurrence være tungtvejende

DIF ønsker at anerkende transpersoner og interkønnedes ret til at dyrke konkurrenceidræt. Men når valget står mellem at prioritere denne gruppe af atleters vilkår over for den – alt andet lige – større mængde af biologisk fødte kvinders vilkår, bør hensynet til de biologisk fødte kvinder veje tungere på nuværende tidspunkt, når det gælder eliteidræt eller konkurrence på højt plan.

Det er i sportens ånd, at der er klare regler for deltagelse, som alle er bekendt med, og som alle skal indordne sig under for at kunne deltage. En lige konkurrence er således betinget af, at der foreligger fuldstændig klare og entydige krav om, hvem

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK

der kan deltage i en given idrætsaktivitet. Disse regler skal endvidere kommunikeres ud på forhånd i utvetydigt og klart format. Så har alle atleter mulighed for at forberede sig og træne efter de gældende retningslinjer.

For DIF er inklusion ikke den tungeste prioritet at vægte, når det drejer sig om nationale og internationale elitekonkurrencer for kvinder. Det er ikke en ret at kunne deltage i et stort internationalt mesterskab som et EM, VM eller OL.

SIDE 4 AF 4

PROTEKTOR
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

BEVÆGER DANMARK